

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE

Szerda

47. szám.

Pest, június 13-kán 1849.

E lap megjelenik minden nap este, vasárnapot kivéve.

Előfizetés mai naptól december végeig Budapesten házhozadásal 5 fr., vidékre postán borítékban 6 fr. p. p.

Hónapos előfizetés csak helyben, s a hónap első napjától kezdve fogadtatik el.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban (Országot Kunewalderház) és minden postahivatalnál.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp.

Egyes szám ára 3 kr. pp.

Szabadságharcunkról.

Ezernyi és ezernyi elemeket látunk naponként magukat kifejtetni, mellyek figyelembe vétele után mindannyiszor keblünkben azon meggyőződés fogamzik, hogy e nemzetnek lehetetlen elvesznie.

Europa történetelben a miénkhez hasonló szabadságharcot hasztalan keresünk. Spanyolország tízéves polgárháborúja csak guerilla-harc volt, hol egyesek elszánt vitézsége és vakmerősége határozott.

Ujságokból olvasva a spanyol háboru telve volt fényes esetekkel, de mellynek dicsőségei mindig csak az egyént illették, s a mellyek azért az egésznek nagyszerűvé tételére mindig igen kevés tónyozóul tekintethettek.

Közelebről tekintve, a spanyol háboru a miénkhez képest csak rókavadászat.

Gondolja tán valaki, hogy a Pyrennek alján, Carlosnak váral, erős hadcsapatal, s begyakorlott tüzérei voltak.

Egy régi kolostor ócska falkerítésével, ez volt a vár, mellyet 150 ember három hétig ostromlott, mialatt a francia s angol hírlapok asen várról az elolvashatlanságig temérdek sok cikketek írtak.

Tán voltak ágyul, mint nekünk, egy néhány száz s pedig olyan tizenkét s huszonégyfontos, hat és nyolcz lovakkal?

Igenis voltak holmi mozsarak, mellyeket az ószvérek hátukon hordoztak.

Vagy tán voltak híres generaljaik, jeles vezérek, mert hiszen a lapokból annyi híres nevet kellett betanulnunk, hogy alig győztük.

Tán gondoljuk, hogy ezen generalok, miután olly sokszor olvasta az ember a neveket a hí-

lapokban, legalább is voltak olly ügyesek és szakértők mint Bem, mint Görgei, Klapka, Damjanics s több vezéreink?

De hogy voltak. A fele a spanyol generaloknak tudatlan capucinus volt, a másik fele pedig jöttment nép, s olly guerilla-főnökök, kik valahol valamely személyes bravourt követtek el.

Egy general a többi között ollyan közönséges ember volt, hogy rajta kapták, midőn egy dominicanus barátjának éjjel a csizmáját el akarta lopni.

És mégis Európa előtt mihy zajt, midőn bámulatot tudott megnyerni a spanyol polgárháboru.

Mi mindezekhez képest a mi harcunk!

Egy magunk álltunk e védtelen téreken s körülvéve ellenségtinktől, a csata első napján kezdtük megkésztelencinket, s az első megrohanást a legfényesb győzelemmel vertük vissza.

Európa még sem igen beszél rólunk, csak úgy, azt mondják, alakban közlik, rendesen elferdítve dolgainkat.

Magyarország forradalma egy a világ előtt eltrajtott mozgalom, ollyan mint az Aetna belháboruja, midőn ismeretlen üregeiben kel és háborog a tüzi elemek borzasztó játéka.

De melly ha egyszer ki fog törni, fényével és dicsőségével minden szemnek magára vonja figyelmét.

Egy századok óta disciplinált hadsereg jött ellenünk.

S a hadsereg mellett temérdek előítéletek. Azt gondolták, hogy a magyar új oncz szét fogfutni az osztrák erő előtt.

Azt hitték, a nép a király személyének említésére kegyellett fog meghajolni.

A hadsereg előtt Európában ismert vezérek lovagoltak.

Windischgrätz magánál nagyobb és hatalmasb embert nem akart ismerni. Wohlgemuth és Welden az armada első capacitásainak tartattak.

És mivé lettek szuronyaink előtt?

Tábornokaink, kik egy évvel ezelőtt hadnagyk és kapitányok voltak, letépték a babért ezen dicsóított homlokokról. Windischgrätz meg van alázva, úgy, hogy a linzi utcagyerközcök is füttyölnek ablaka előtt.

Windischgrätz ablaka előtt, ki itt Budán, mint Nabuconodosor Izrael felett, isten akart lenni.

Ezt vitte végbe a magyar, s más nemzet nem is vihette volna végbe.

Illy tettekre ollyan elemek szükségesek, mint a magyar.

Szükséges olly dicsó nép, mint a magyar, melly először okos, értelmes legyen, melly ne en-

gedje magát a megrögzött royalismus előítéleteitől leverettetni, s mellyet a közvélemény organumai könnyen rávezethessenek az igazság megismerésére.

De másodsor vitéz is legyen, hogy aztán, midőn lelkébe vette azon igazságokat, mellyekért az embernek harczolni érdemes, kész legyen vért is feláldozni.

Ollyan nép kell, melly a dicsóság és szabadság eszméiért arról is megfélekedezék, hogy ott hon egy kis vagyona van.

Tekintsük finanszügytinket. Mi mentett meg minket, hogy e részben semmi komolyabb felakadásunk nem voltak?

Semmi egyéb, mint a magyar embernek becsületessége és hazafisága.

Az olasz harc alatt a pénzszüke zsibbasztó hatással volt a milanói kormány minden léptelre.

De ezen Croesusokból álló tartomány mérészlett volna-e, ollyan pénzjegyeket kibocsátani, mint a mieink, mellyeknek értéke egyedül azon bizodalom, mellyel mindenki az országban egymáshoz, s az egyesek az ország lakóiban vialítottnek. —

Olaszországban az illyen kibocsátott pénznek más napra már kelete nem lett volna. Minden ember féltette saját megtakarított értékét, s a jegyek a forgalom kezdetén megbuktak volna.

Januárban, hazánkban nemzeti ügyünk a legiszonyatosb crisist szenvedte. De azért a magyar nép honszeretete daczára annak, hogy Windischgrätz utoljára halállal fenyegette azokat, kiknél magyar jegyek találtaknak, minden papirjainkat megmentette.

Görögországot Anglia segítette pénzzel. Franciaország maig is mintegy 800,000 frank kamatot fizet, és fizetend mindörökkre azoknak, kik Görögországnak kölcsönt adtak.

S elvégre is Navarinnál az egyesült európai flotta törte meg a törököt s az európai hatalmak pártfogása alatt alakult meg az új Hellász.

Mi illyen kedvezményekkel nem dicsekedhetünk.

Nekünk a szerencse csak annyit adott, hogy ellenségeink nagyon kimutatták foguk fehéret. Minden ember belátta alávaló s elnyomó szándokalkat. Megismertették magukat, mint minden képzeletet fölülhaladó zsarnokok, ollyanok, kik előtt semminek az önérdeken kívül becse ninesen.

Bemutatták magukat, hogy ők korlátlan urak akarnak lenni, hogy ők nem szenvednek sem jobbról sem balról semmi ellenmondást.

Hogy mindenki, ki velük ellenkezni mer, a halál fia.

Pulver und Blei, mint ha az embergyilkolás már nem is tartoznék azon vétkek közé, mellyek a lelksimeretet mind örökre furdalni szokták.

Befogták népünket, s kinózták szeszélyből, gúnykaczajok közt fosztának meg ezeket igavonó marháinktól, melly a földmivesnek legnagyobb kincse.

Képzeltetni, mi vár e népre, ha már az éjszak barbarjait kell tömegben behozni az országba. Ezek fognak még tenni dolgokat, miként már megkezdék.

A sors nagy föladatot tűzött ki a magyarnak. De midőn ezt tette, jól tudta, kire bizta.

Perczel táborából, Kis Kér jun. 11.

Mistificálni önmagunkat nemszabad.

A történeteket hiven kell a közönséggel tudatni.

Perczel Mór június 7-én a kátyi erdők közt nagyszerű examenten ment keresztül, et sicut pene Móór, accepit cladem s megmutatta, hogy a Kái csorda ellen igen, de rendes katonaság ellen vezérnek nem való.

Veszteségünk meglehetősen incirca: 1200 ember különösen a 8-ik h. zászlóalj- s a Turszkiak szenvedtek.

A tisztikar igen lehangolt, s nehezen kíván többet Perczellel rendelés katonaság ellen tűzbe menni.

Kmety dandárja, megérkezett ez reánk igen jó hatású, s mint halljuk, Kollmann is megérkezendően van, itt az ideje Perczelnek, számos vitéz tetteit megdicsérni s őt öccse Miklós helyett, ki katona sohasem volt, az anyai árulókkal telt Péterváradra parancsnoknak tenni.

Perczel a komoly csatákban szerencsétlen, ellenben a hazafiságban az elsők között áll.

Bács megye kitisztattatása után az ő szerepének végének kell lenni.

Jellachich, Nugent, Puchner, s a ráczok egyesültek nagy feladat az alvidéken vezérkedni.

Bem nélkül üdvöt nem várunk, s Bemnek is az erdélyi historiai nevezetességű táborozáshoz hasonló katonai mesterműveket kell producálnia, ha e vidékről a vést gyökerestül kiirtani akarja.

Kis László, honvéd.

Tegnapi számunkban következő kezdetű cikkünk: „Köszönetet mondunk a felvilágosításért, stb.“ Schné László ugyanazon számban megjelent levelére mint észrevétel tekintendő, s csak összerakadási tévedésből választatott el egymástól.

Árvából jött utazók szerint oda most a muszkák harmadszor törtek be, mindannyiszor mintegy öt, hat száz lovas.

Jelen izben a muszkák elkezdtek ujonczozni.

Tán csak nem saját hazafiainkból állítandó ujonczokból akarják azt a 120,000-nyi sereget alkotni, mellyről uton utfélen olly sokat halunk, hanem azért még sem igen nagyon mutatják magukat.

Egyébaránt ezen ujonczozási merénylet, ismét egyik új botrány, mellyel a megszorult királyok a világot meglepik.

Ha Windischgrätz akkor, midőn a csatasikon megveretve kifelé költözék az országból elég, orczátlan volt az elvesztett status mindennemű jövedelmeire kényszerített forgalommal sanctionált pénzjegyeket kibocsátani, még tán megjárja.

De embereket, mint oktalan állatokat megfogni, elrabolni, elhurcolni, besorozni, s kényszeríteni őket, hogy tulajdon hazájok ellen fogjanak fegyvert olly irtózatossá eszme, mellyet Európa, ha százszor is elmondjuk, hiinni nem fog soha.

Mindenfelől nagy a panasz, hogy Budavár ostroma után kezeink közt maradt osztrák tiszték azon bizodalommal, mellyel a magyaroktól megajándékoztattak, a leghálátlanabbul visszaélnek.

A hol csak találkoznak ezen emberek a mi népünkkel, mindig a leggonoszabb híreket terjesztetik.

Egész nyíltsággal, s minden tartózkodás nélkül még fenyegetőzni is merészkednek, hogy majd így jó vissza megint az osztrák, ennyien rohannak be segítségre a muszkák, s majd megtanítják a magyarokat, kik a pillanatnyi szerencse után annyira elbizták magokat.

A hadügyministerium a hazának, a népnek, a közérkölcsiségnek tartozik azzal, hogy ezen kártékony nyelvek mérgeit compescalja.

Emlékeztesse ezen arczátlanokat, s figyelmeztesse, hogy mi lett volna azon fogoly magyarból, ki a télen itt Pesten csak egy kétértelmű szót is mondott volna az osztrák ellen?

Bizonyára agyonlövettet volna, a mennyiben sokat csak azért agyonlövettek, mert közénk való volt.

És gyakran csak későbbben, mint legujabban Mednyánszkival történt, ki Posonyban lemészároltatott, azért, mert Lipotvárat Ordódi ellenében feladni nem akarta.

Egy félesztendő mulva! Kérdjük, ez nem pusztán dühösség, és kiengesztelhetlen gyűlölet a magyarok ellen?

Mednyánszki már januarban fogva volt, s most midőn az osztrák véredek Posonyba retiráltak, ott kapván őt, csata veszteségeikért derék honfitársunkon, mintegy vérboszút vettek magoknak.

Illyenkor az érdeklött fogoly tisztéknek meg kellene gondolniok;

És leborulva hálát adni sorsuknak, hogy a magyarok kezébe jutottak, hol jobb dolguk van mint valaha.

Hol egész fizetésüket huzzák, és nem szolgálnak semmit.

Magyarország azt el nem tűrheti, hogy azok, kiket nagylelkűségből tisztességesen lát el minden szükségességekkel, még akkor is, midőn az ellenség részéről a viszonyosságnak még csak árnyéka sem tapasztalható, itt közöttünk fenhangon, s kihívólag gunyolódjanak.

Azért azok, kik Magyarország ügyeit e részben intézik, legyenek itt általunk is figyelmeztetve, s ne engedjék meg, hogy illy boszantó jelencetek kinozzák a hazafiui érzelmű polgárokat.

Meg kell nekik mondani, hogy a kik visszaélve a nemzet lovagias bánásmódjával, annyira elfeledkeznek magukról, hogy itt minket, kiknek kegyelméből életben vannak, nyugtalanítani merészkednének, azonnal elvesztendik tisztí fizetéseiket, s mint közrabok börtönbe tételnek.

Reméljük, ha ennyit megtesz a hadügyministerium, hasonlítva az ellenség égbekiáltó zsarnokoskodásaival, nem fog elkövetni valami túlszigorúságot?

Szerkesztő!

Szíveskedjék lapjában következő legbiztosabb adatokon épülő történetet közölni.

A tegnapi Közlönyben a közlekedési minister egy Márffy August nevű segédfogalmazót fogalmazónak léptet elő.

Ezen Márffy August Havas gaz császári biztos alatt tetteleg szolgált, s napi díjúl 1 fős 30 kr. pengőben kapott, sőt Havas őt pontos, szorgalmas és hív (!) magaviseleteért meg is dicsérte.

S íme most ezen ember, midőn tudjuk, hogy az ellenséget több illy napi díjért szolgáltak egész szigorúsággal büntették, kivételt talál, s büntetés helyét jutalmat kap.

Ez fáj méltán sokaknak, főleg kik mindent kockáztatva, a vész idején elvonultak, vagy a kormányt követték és szolgálták, s kik, mert hizelegni nem tudnak, azon fennhirdetett elv ürügye alatt, miszerint a hivatalhoz erény, becületesség kívül szakértés is kell, méltatlanul elmellőztetnek.

Az a szakértés is furcsa dolog lehet, mellyet valaki Havas bureaujában tudott kintüntetni. Köszönjük.

De mellőztessenek bár, csak hogy ne az illyenek végett, kikben a szakértés, ha megvan is ??? erény s hazafiság, különösen a milliyent a jelen idők megkívánnak, bizonyosan nincsen.

Ha Márffy ur nem hiszi, hogy vele ezek törtétek, előállok nevémmel is.

X.

Selmecz, június 9-kén 1849.

Valának pedig 11-en, és így egygyel kevesebben, mint Jézusnak az ő tanítványai, a mesternek pedig neve Schwarz vala, kapván Magyarhon hajnala hasadtakor csupa irigységből sárga színt, hogy hivatnék schwarzgelbnek.

A mesternek pedig hivatásul adaték, hogy megtanítana minden rajkókat a tulipánok czifra köntöseitől kezdve a tölgynek kérges panczéljáig a növényélet titkos gazdaságára.

És adaték neki kais. königl. Bergrath czim, hogy a természet titkoskabinetjába annál könynyebben bejuthasson.

És a mester fel-felfutkosa Bécsbe és üle az ő urának Feissmantelnek, ki őt teremtette, jobbára, onnan jövén gyakran megítélni Magyarország állását a vészteljes időkben, adatván neki teljhatalom a magyar és német táboron át szabadon kőszálhatni.

És hirdeté vala a legfőbb urnak, azaz Ferencz Józaefnek az ő igéit hegyeken és bokrokon, mellyek akkoron még a télnek fagyos álmát aluvák vala.

Valának pedig az akademián igen sokan, kiknek mint Libánon cedrusa a druzóknak, nagyon szemökbe tűnt a mesternek az ő elbarangolása, és elhatározák vala jövőre a mesternek az ő igéit nem hallgatni.

De tizenegyen még mindig követik vala őtet, az ijesztő hírek nagy mesterét és áldozának az ő uroknak oltáránál fekete-sárga füstökben, és csináltának fehérszürke posztóból lepényalaku koponyafedőket, hogy eltakarnák holzkrystall szarvukat.

Történik pedig egykoron u. m. marcius 16-án, hogy Windisgraetznek haragja az akademia felett megsulyosodna, és öldöklő angyalát kétféjü sas képében elküldené, mondván: „Wegen der uncorrecten Haltung einiger Akademiker“ kegyelmesen szétkergetlek benneteket Selmeczről, mert nem érdemlitek, hogy a tudományoknak az ő malasztija érdemteleneke pazaroltasson.

És mivel a gleichberechtigung elve ő mindenhatósága által ki lón mondva, lón, mikép ő atyáságának áldottjai is, a szürke sapkások, e kegyelemnek részesei lettek. —

A Bálám állatjai azonban nem hívók, mikép eljőve az idő Israelben, mellyben egy akol és egy farkas vagyon, összebőgének, és készítének egy instantiát, és kérék, hogy mint ő atyáságának az ő választottjai, részesítették a tanítás malasztjában, nevezvén magukat gutgesinteknek.

Ő mindenhatósága azonban a legyen szót csak egyszer szokta kimondani, és így a menny zárva lón a kutyasinterek előtt is, mert írva vagyon: „hogy az isten felhozza az ő napját mind a jókra mind a gonoszokra.“

A mester pedig nem várván be hogy, a boszuálló magyarok istene győzelmes fegyvereit elküldje, elméne, de nem a mennyégbe, hanem Bécsbe és hú tanítványainak szellemét maga után hagyá.

És a tanítványok rossz szellemmel elteltének, helyeselvén mit egykor a cigány mondott: hogy tavasszal a fű, ha kalapácsal ütök is kibúvik, ősszel pedig, ha harapófógóval huzzák is, ki nem

búvik.“ A természetet mentére hagyván, titkaiba ezuttal boesátkozni nem akartak, hanem elmenének a világra, hirdetni uroknak az ő gyönyörűségeket igéit.

A boszuálló isten pedig elküldé Nemesist utánok, ki bár sántikálva kevéssel ezelőtt egyikét, bizonyos Sulzer nevűt utól is érte, ki is földi jutalmát Kőrmöczön a mult hetekben el is nyerte.

És a fűvészkertben a természet, a mester eltávoztára gyászt nem öltött, hanem buja zöld s virágos színbe öltözteté a növényeket, mintha ünnepet szentelne a dics teljes napoknak, az ünneptökéletességéből csak az hiányozván, hogy a növények honi néven még bevezetve nincsenek.

Hiszük azonban, hogy tanári segéd Lázár ur, mihelyt megtudja, hogy a névmagyarítás taxája u. m. a 3 p. forint a növényekre ki nem terjed, azonnal lépést fog tenni, hogy a latin és német nevezet mellé a magyar is oda irasson, és akkor ti zöld növények, mint jelképei magyar hazánk dicső felvirágzásának, cum Lazaro vitam habeatis sempiternam.

A fegyverbeszedő bizottmányhoz.

Önök nyilatkoztak tegnap a Marciusnak azon cikkére, melly így kezdődik: „Sokan panaszkodnak a fegyverbeszedő bizottmány ellen.“

Azon cikk többeknek panaszösszege volt, és így névtelen.

Ez, mellyet most olvasnak önök, az én panaszom, saját magamé, és nem névtelen.

Én önöknek még nyilatkozatukra is panaszodom.

Az nem igaz, hogy már önök gyanusítottak; még csak panaszkodtak az illetők egymás közt, vagy nyilvánosan is önök ellen. Panaszkodni szabad egy koronás hivatalnok ellen is, ergo önök ellen is.

Tehát nem gyanusítás, hanem panasz és nem méltatlan. Megérdemlik önök. Én még maig is panaszodom önökre.

Én egy katonai és egy magán aczél kardot adtam át önöknek. Soha sem voltak önök hatan, ámbár az aczél kard árért hatszor oda fáradtam. Mindig csak hárman voltak, hatodszor mentemkor négyen. Ekkor a beiró ur azt mondta: „Hozunk valahonnan egy becsló mestert, ne alkalmatlankodjék itt többé ez az ember.“

És én többé nem alkalmatlankodtam, hanem a városház kapuja alatt több panaszkodó beadó urakkal kipanaszkodva magamat, eltávoztam.

Engem arra kért a beiró ur, hogy hozzak neki valamely fegyverbecslőt. Nem megyek én többet önökhöz.

Nem tudom, hogyan és kinek számolnak önök két kardom árával; de én nem megyek többé önökhöz.

Önöknek nem volt apró pénzüik, de nekem nagyot sem adtak, hogy visszaadjak, pedig volt apró pénzem, mint több beadóknak is volt.

Én nem megyek többé önökhöz.

Önöknek utasításai is voltak a kormánybiz-

tos és Lahner tábornok uraktól, hogy ne fizesenek. —

Én nem megyek többé önökhöz.

Nekünk utasításunk volt egy placat, mellynek értelmében fegyverünket behordtuk. Ha önök, vagy bárki azon nyilvános placat értelmét szóval ad lubitum változtathatja, és azt a néppel nyilvánosan nem tudatja, ugy

Én nem megyek többé önökhöz.

A placátnak hittom, mert nyilvános volt. Önök titkos utasításainak nem tartoztam, vagy nem tartozhattam, mert azokról csak önök tudtak.

Továbbá, önök nem fizettek, legalább ugy mondták önök, hogy nem fizetnek olly fegyvernemekért, mellyeknek katonai alakjuk van. A katonai alaku fegyver nem mind álladalmi. Sok polgárnak saját pénzén régen vett sajátja volt az, mit beadott. Én az én katonai kardomat a pákoz-d-velencei csatakor a zsidópiaczon vettem. A zsidópiac pedig nem álladalom; a mit az ember maga pénzén magának vesz, nem álladalmi.

A mit pedig aztán az ember Windisgraetz elől elrejtve, annak oda nem adva, életveszélyeztetéssel magának megtart, az kétszeresen saját tulajdon, és ha álladalmi lett volna is, vindis álladalomé volt, melly a mi magán vagyónukat elálladalmítá.

Önök a panaszkodókat régi szokásos terrorismusszagu modorban meghiják jegyzőkönyveik átnézésére és pénzeik felvételére.

De én ugyan nem megyek többé önökhöz.

Azt mondják önök: „a követeléses alázza meg magát.“ — Már azt nem. A követelők a nép. A nép önök ura, és önök annak szolgálai. Önök alázzák meg magukat. Legyenek ne csak hiv, hanem pontos és gyors szolgálai is, bánás- és beszédmódjuk a nép irányában legyen illedelmes, tisztelotes.

Az én két kardom ára legyen az álladalomé, a 36. szám alatt irták be önök. Későbbre kérem az ajándékozó- vagy -zők neveit kihirdettetni.

Más panaszosok helyett én nem panaszkodom. A kinek baja van majd összjó és végez maga önökkel. De

Én nem megyek többé önökhöz.

Komáromi Lajos.

HIRDETÉSEK.

Kossuth hirlapja iránt.

Szerencsém van ezennel értesíteni a tisztelt közönséget, miképen Kossuth Lajos országkormányzó ur — nem levén jelen állásával összegeztethető, hogy hirlapot kiadjon vagy szerkeszzen — mult évben „Kossuth hirlapja“ czim alatt kiadott lapjának tulajdoni jogát rám ruházta legyen. Ennek következtében Kossuth hirlapját, mellynek szerkesztője eddig is én valék, folyó évi július 1. napjától mint szerkesztő-tulajdonos

FUTÁR

czim alatt folytatandom azon tisztelt honfiak közremunkálása mellett, kik azt a mult félévben is becses cikkekkel érdekessé tették.

Minthogy nem új lap megindítója, hanem eddig általam szerkesztettnek folytatója vagyok, s a nyíjas olvasóval nem ma találkozom első ízben, lapom szelleme felől kevés mondanivalóm van. Az megtartandja eddigi szilárdságát és ko-

moly hangját, s nem csak hiv tükre leszen a napi eseményeknek, hanem egyszersmind tájékozó a politica mezején, s általában szem előtt tartandja azon férfi elveit, ki új időszakot teremt a magyar nemzet életében, kit a nép méltán nevez megváltójának, kit szellemereje s a közbizalom az ország kormányzói székébe emelt. Azt, hogy a **Futár** republicanus eszmék terjesztője lesz, talán felesleges is bevallanom. Én ohajtom a köztársaságot, az egyéni szabadság legtágasb függetlenségére és a polgári jogok teljes egyenlőségére alapítva. Ohajtok erős kormányt, mely kezében tartsa a nemzet erejének fő szálait, de mindenható ne hivatalnokai, hanem a nép által legyen. A forradalmat zivatarnak tekintem, mellynek erejét élesíteni kell mindaddig, míg függetlenségünk tiszta nem lesz minden gaztól. Ezentúl az oroszánt ismét le kell fektetni alvó helyére.

Bizalommal kérem föl ezennel tavali tisztelt rendes levelezőimet s minden munkatársaimat, valamint azokat is, kik jövőre célom elősegítésére közremunkálni szivesek leendenek, ne terheltessenek engem (ez első esetben bérmentes levelek által) szándékuk felől értesíteni s egyszersmind lakhelyöket az utolsó posta kijelölésével följegyezni, hogy magamat velük érintkezésbe tessek, s kiket tiszteletpéldány illet, azt számukra megrendelhessem. Egyszersmind felszólítom tisztelt tudósítóimat, ügyekezzenek becses tudósításait úgy megkezdeni, hogy lapom első számaiban mindig használhassam.

Megjelenik a **Futár** hétfőt kivéve naponként egy nagy íven. Előfizetési díja az eddigi: Budapesten házhoz hordással boríték nélkül 8 ft., postán hatszor küldve 10 fr., kevesebbzer küldve 9 ft. pengő. Előfizethetni minden postahivatalnál, helyben a kiadóhivatalban: Egyetem utca 90. szám, első emelet, előbb Almási, most takarékpénztár házában, délelőtti 9—12 és délután 3—6 óra közt.

Mindazon tisztelt előfizetők, kiknek előfizetési díja a múlt évfordulatkor postai uton el nem tévedvén kezünkbe jött, megkapják példányaikat újabb megrendelés nélkül. Ha kik azonban lakjaikat időközben megváltoztatták, legyenek szivesek, azt kiadóhivatalunkban e hónap legfeljebb 22-ig bejelenteni, hogy korán intézkedhessünk. Pest június 12. 1849.

Bajza József,
szerkesztő-tulajdonos.

2—1

Sebestyénplaczon egy butorozott szoba havi szállásul kiadandó. Bővebben a „14-te April” szerkesztőségénél értesülhetni.

2—2

Ehriz Paulina nővérem, az ellenségnek Torontálmegyébe történt bevonulásakor két gyermekemmel eltávozván, ezennel felszólítom, hogy hol létéről engem mielőbb tudósítson. Főlkérek egyszersmind mindenkit, hol létéről sziveskedjenek tudósítani.

Szathmárm. Pálfalván, Ehriz M.

7—6

Balassovits K. zongoráit mind vevésre mind hónapos bérlésre ajánlja. Tára van Váci úton Dischertéle házában 1388 sz. 3-ik emeletben.

A Pestmegye pártfogása alatt álló hazai 1-ső takarékpénztár részvényeseinek közgyűlése, mellyben az intézetnek a múlt évi június 14. tartott utolsó közgyűlése óta az időközbeni hazai viszonyok miatt nem tárgyalhatott szabályos teendői felvételni fognak, a jövő július 8-kán reggeli 9 órakor a pártfogó megye nagy teremében fog tartatni.

Miről a t. cz. részvényesek olly megjegyzéssel értesítettek, hogy részvénylapjaikat akkoron magukkal elhozni el ne mulasszák, sőt kivált azon újabb részvényesek, kik részvényeiket az utóbbi közgyűlés óta szerzették, arra kéretnek fel különösen, hogy a mennyire részvénybirtokukat igazoló engedményeik az intézetnél még bejegyezve nem volnának, részvénylapjaikat a hiteles engedménnyel együtt folyó hó 15-én s utána következő napokon, de minél előbb az intézetben térvény mellett olly végre tegyék le, hogy a szükséges névjegyzék elkészítése ideje korán gyűlés előtt eszközölthessék.

Egyszersmind értesítettek a részvényesek, hogy a m. é. számadási könyvombot k i m u t a t á s o k a t az intézetben jövő július 1-ső és azt követő napjain átvehetik.

Pesten 1849. június 8-kán.

Választmányi határozatból
Szalay József s. k.
jegyző.

Táncsics Mihálynak

következő munkái kaphatók:

Józan ész.

Három rész: státus, vallás, nevelés: 1 fr. 30 kr. pp.

Hunnia függetlensége.

Javított új olcsó kiadás; 40 kr. pp.

Polgári katekismus.

Új olcsó kiadás; 20 kr. pp.

Gyásznapok emléke.

A fogságban irt levelek; 40 kr. pp.

Nép szava isten szava.

Ára 10 kr. pp.

Új alkotmányjavaslat.

15-dik marcziusi emlék; 10 kr. pp.

Magyarország földabrosza.

minden más kerület s név eltörülve, csupán egyenlő nagyságu megyékre osztva; 20 kr. pp.

FORRADALOM.

Ez utóbbi munka ivenként kapható 6 krjával; 20 ív teend egy kötetet, mellyre 1 frt. 20 krjával előfizethetni Emich és Engelmann könyv-árusoknál. Minthogy 5000 ez. forint hiányában a

MUNKÁSOK UJSÁGÁT

ki nem adhatom, e munka folytonosan azt fogja pótolni. Lakásom Czukor utca 501. sz. a.; Jakab után Ujvilág utca 633. sz. az arany sas mellett.

A ki e munkákból magamtól 5 péld. visz, a 6-ikat ingyen kapja.

Táncsics Mihál.

2—1

Lipótvárosi fő-ut (Hochstrasse) 30. szám alatti házában 5 és 13 szobák egészben, de részletesen is kiadandók.

3—2

Kiadó szállás.

Leopold utca 189 sz. a. ház első emeletében vagon két egymásba nyíló parketirozott, s csinosan butorozott utca-szoba, külön bejárattal, mellynek egyike Lipót-, másika serfőző-utczára két két ablakkal létezik, havonkénti vagy akár évnegyedenkénti előfizetés mellett csupán magányzó urak részére bérbe adandó; értesülhetni ugyanott jobbra 1-ső ajtóban.

SZATHMÁRINÉ JAVÁRA.

Nemzeti színház.

Pest, szerdán, június 13-kán, 1849.

SZATHMÁRINÉ jutalomjátékaul:

II. RÁKÓCZY FERENCZ

FOGSÁGA.

Eredeti drama 5 felv. Irta Szigligeti.

Rendező: Lendvai.

Személyek:

Zrínyi Ilona	— — —	SZATHMÁRINÉ.
Rákóczy Ferencz, fia	— — —	Lendvai.
Zrínyi Boldizsár, nagybátyja	— — —	Fáncsi.
Károly, hesseni fejedelem	— — —	Farkas Lajos.
Amália, leánya	— — —	Komlóssi Ida.
Kolonits, kardinál, esztergomi érsek	— — —	Szilágyi S.
Gróf Netting, miniszerelnök	— — —	Györi.
Gróf Jörger	— — —	Boldog.
Gróf Traun, főmarschal	— — —	Nagy.
Gróf Buccellini, udvari kancellár	— — —	Szilágyi Pál.
Longueval, kapitány	— — —	Szerdahelyi.
Lehman Godofréd	— — —	Szigeti.
Olivér, öcsese	— — —	Szigligeti.
P. Knittelus, jezuita, Rákóczy oktatója	— — —	Szentpéteri.
Gróf Bercsényi	— — —	Bartha.
Vay	— — —	Vas.
Solari, Sárospatakon parancsnok	— — —	Balog.
Növendék	— — —	Hubenai J.
Udvaronc	— — —	(Balázs).
Komornyik	— — —	Petrik.
Német inasok	} Rákóczynál	Perron.
		Mezei.
		Mikola.
		Virág.
Apród a fejedelemtől	— — —	Eötvös B.
Bálint,) Rákóczy szolgái	— — —	Telepi.
Kristóf,)	— — —	Vadász.
Tiszt	— — —	Serfőző.
Bürtönör	— — —	Korcsok.
Jakab, Lehman szolgája	— — —	Hubenai F.
Ormester	— — —	Morvai.
Órök	} dragonyosok	Kovács.
		— — —
Notárius	— — —	Szűcs.
Magyar ur	— — —	Turcsányi.

Lengyel követ. Dragonyosok. Kurucok.

Kezdeté 7 órakor, vége 9 után.